

Kamrater!

Vilken underbar syn. En hel sal full av fackliga kämpar och nästan alla är elektriker. Till och med gästerna, som Hans Öhlund och Janne Ruden från Fastighets och Seko är elektriker. Ni ska alla vara varmt välkomna till Förbunds Mötet 2014 i Stockholm. Det var fyra års sedan vi senast hade Förbundsmöte på Åkers Runö i juni. En mycket solig tillställning – vädermässigt. Då som nu stundade ett allmänt val i september. Det valet 2010 förlorade en stukad socialdemokrati. (S) backade med 18 mandat. Det sved hårt och efteråt svor alla att man skulle lära sig av läxan. Ett främlingsfientligt parti Sverigedemokraterna etablerade sig och fick 20 mandat i riksdagen.

Mona Sahlin satt vingklippt kvar tills Håkan Juholt valdes 25 mars 2010. Håkan satt kvar enbart tio månader efter ett omfattande mediadrev och enligt min mening dolkstötat inifrån partiets etablissemang. Sedan dess har vi haft Stefan Löfvén som partiledare med sin bas i IF Metall.

Lyckades arbetarrörelsens två grenar samla ihop sig? Drog man åt samma håll? Svaret får vi 15 september men sett utifrån opinionsmätningar och den allmänna känsla man får ute i landet - så har svenska folket i stort tappat förtroendet för Alliansregeringen.

Men som den forne centerledaren Gunnar Hedlund sade - man ska inte sälja skinnet innan man vet att björnen är död. Valfajten måste pågå ända in i kaklet då det parlamentariska läget kan bli mycket oviss. Varje röst är därför värdefull.

Som ordförande för Elektrikerförbundet och ledamot av LOs styrelse glädjer jag mig speciellt åt Socialdemokraternas och LOs gemensamt framtagna 10-punktsprogram för Ordning & Reda på arbetsmarknaden.

Det är oerhört viktiga besked för landets elektriker och löntagare. Med en socialdemokratisk regering så kommer riksdag och stat att ta kraftfulla tag för anständighet och schyssta villkor i arbetslivet. Det är inte en dag för tidigt.

– De som bygger det här landet ska ha schyssta villkor - oavsett om de bor här eller reser hit för att hjälpa oss att bygga det, sade Stefan Löfven.

Genom uppluckringar i anställningsskyddet, hög arbetslöshet och en regering som har stått passiv har pressen på löner och villkor hårdnat. Regeringen har bedrivit en politik som bidragit till att otryggheten breder ut sig och som misslyckats med jobben.

Att Socialdemokraterna nu förpliktat sig till tiopunktsprogrammet är en seger för ett enad och samlat LO. Men främst kommer det att vara en fördel för alla de LO-medlemmar som fått kännas vid allt osäkrare anställningsvillkor och konsekvenserna

av lönemässig dumpning.

Programmet har kanske inte fått så mycket uppmärksamhet i borgerliga media - men det tål att redovisas och begrundas. Jag tycker att ni fackliga företrädare med stolt huvud kan gå ut på arbetsplatserna och berätta om detta.

Gör ett flygblad och ta med er ut.

(1) Lex Laval ska rivas upp och svenska kollektivavtal gälla som lön och anställningsvillkor för alla som jobbar i Sverige. Oseriösa företag och företagare som inte betalar avtalsenliga löner eller som på andra sätt diskriminerar löntagare som arbetar i Sverige ska inte ha fördelar av att utöva illojal konkurrens.

(2) Alla utländska företag som är verksamma i Sverige ska registrera sig här. Det måste finnas en fysisk eller juridisk person att ställa till svars.

(3) Arbetstagare från tredjeland måste försäkras kollektivavtalsenliga arbetsvillkor. Arbetserbjudandet måste göras juridiskt bindande. Lönekonkurrens nedåt och villkorsdumpning måste få ett stopp. Ett system med förhandskontroller och efterkontroller med kännbara sanktioner mot arbetsgivare ska införas.

(4) Lagstiftningen kring F-skatt förstärks. Det måste vara enkelt att bedöma om en person ska betraktas som självständig företagare eller anställd.

(5) Lagen om offentlig upphandling ändras så att det nya upphandlingsdirektivets stora möjligheter att ställa sociala krav, däribland krav på kollektivavtal, till fullo kan tillämpas även i Sverige. En uppförandekod liknande verktyget "Vita jobb" blir en del av lagstiftningen om offentlig upphandling för att eliminera svartjobb, skattefusk och ekobrott. Av det företag som tillhandahåller en upphandlad tjänst ska krävas att företaget tar ansvar för att eventuella underleverantörer betalat sina skatter och arbetsgivaravgifter.

(6) Lagen om uthyrning av arbetskraft ändras så att blir förbjudet att hyra ut och hyra in arbetskraft för ett stadigvarande arbetskraftsbehov. Lagen om anställningsskydd ska inte kunna sättas åt sidan genom att företaget säger upp personal för att sedan hyra in personal från bemanningsföretag för samma arbetsuppgifter.

(7) Lagstiftning för att säkerställa uppdragsgivares/ huvudentreprenörs ansvar för entreprenadkedjor. En möjlighet är att genom ett entreprenadavdrag göra

huvudentreprenören ansvarig för att underleverantörerna betalar kollektivavtalsenliga löner, följer skattelagstiftningen och betalar sina arbetsgivaravgifter.

(8) Månadsredovisning av anställdas skatter och arbetsgivaravgifter ska införas och ske individuellt.

(9) Personalliggare för byggbranschen i kombination med oannonserade kontrollbesök skyndsamt ska införas. Andra relevanta branscher kan följa efter.

(10) Det ska vara konkurrensneutrala villkor inom åkerinäringen. Det behövs en nationell samordnare för bättre regelefterlevnad i åkeribranschen, inte minst cabotagemissbruket måste stoppas. Det innebär att utländska förare/åkare kör uppdrag långt utöver det som är tillåtet. Vi är beredda att införa den holländska modellen för åkerinäringen vilket innebär att chaufförerna måste vara

Betydelsen av dessa tio punkter ska ses mot att det enligt Skatteverket årligen undanhålls cirka 130 miljarder i skatter varav man beräknar att grå och svart arbetskraft utgör cirka 60 miljarder. Ofattbara summor. Mer än fem så kallade jobbavdrag. Varje år.

Arbetarrörelsens program för ordning och reda på arbetsmarknaden är väl värt för alla fackliga företrädare och gå ut och slåss för.

Som ni förstår så har vi och 6F haft mer än ett finger med i det här spelet. Det visar ytterligare vilka fördelar som finns med 6 F.

Kamrater!

Socialdemokraterna kom nyligen med ytterligare en viktig markering för alla 100.000-tals kvinnor på arbetsmarknaden. Man är beredda att slåss nu för rätten till heltidsarbete. Förutsättningar finns därmed för att angripa det deltidsträsk som så mycket bidragit till att kvinnolönerna har släpat efter.

Dessutom verkar det nu finns en öppning för att kanske slopa karensdagen i sjukförsäkringen som ensidigt slår mest mot LOs medlemmar och de som har de minsta ekonomiska villkoren på arbetsmarknaden. Kvinnor står för 80 procent av sjukskrivningarna.

Valet nu i september handlar om vi ska välja en ny väg för att möta framtiden. En väg bort från den nyliberala politik som präglat Sverige under över åtta år. En politik som bland annat lett till:

- Europas mest ökade inkomst- och förmögenhetsklyftor. Ett rårare klassamhälle där

de rika och mäktiga tappat all besinning när det gäller att belöna sig själva med fantasilöner och pensionsvillkor. För den fattigaste tiondelen i landet har inkomsterna stått stilla de senaste 20 åren.

Samtidigt säger 7 av 10 svenskar att de vill ha minskade inkomstklyftor enligt Sifo.

Ett belysande tecken i tiden är väl att Svenskt Näringslivs nya VD Carola Lemne kvitterar ut 490 000 kronor i månaden det vill säga mer än vad 19 sjuksköterskor tjänar tillsammans i månaden. Och hennes uppgift är främst att säga nej till allt som fackföreningsrörelsen kräver och ja till åtgärder som avreglerar arbetsmarknaden och minskar fackets roll och inflytande.

Som en sakuppgift kan nämnas att Los ordförande aldrig får tjäna mer än 3,5 industriarbetarlöner. Nuvarande lön är ca 92 000 kr/månaden. Och att Jag tjänar betydligt mindre än det och 1 miljon om året mindre än Jan Siezing.

Ser man till Alliansens prestationer under åtta år kan vi också konstatera:

- Ett totalmisslyckande för en s k Jobbpolitik som efter 140 miljarder i skatte BIDRAG resulterat i 400 000 arbetslösa varav var femte är en ungdom. Därutöver 350 000 personer som har sjuk- och aktivitetsersättning. Många av dem skulle kunna ha jobb som var mindre kunskapskrävande, inte så stressigt och inte var heltid.

- Ett land där vi har alarmerande bostadsapartheid i de större städerna. Genomsnittstiden för att få en lägenhet genom bostadsförmedlingen i Stockholms Stad är åtta år. Priset på över två miljoner för en 2-rumslägenhet är snarare standard än undantag.

Hälften av landets kommuner visar en ökande bostadsbrist. Enligt Boverket bor 65 procent av Sveriges befolkning i kommuner som har bostadsbrist. Över 200 000 söker en bostad för rimliga pengar. På våra högskoleorter får de leta rum istället för att studera.

- En nedrustning av statens resurser för att förbättra arbetsmiljön för landets löntagare med allt färre inspektörer ute på arbetsplatserna. Regeringens neddragning av stödet till företagshälsovården från 360 miljoner 2013 till 30 miljoner 2014 är förödande. Många löntagare, inte minst kvinnor, saknar idag en grundläggande företagshälsovård. Antalet arbetstagare som har tillgång till företagshälsovård har minskat från på 86 procent på 1980-talet till under 65 procent idag.

- En misslyckad näringspolitik ledd av ytterligare en centerpartistisk politisk nyliberal katastrof - Annie Lööf. Hennes företrädare Maud Olofsson som gjorde sig känd som rabiatt fackföreningshatare och den som släppte igenom statens genom tiderna mest kostsamma bolagsaffär - Vattenfalls köp av Nuon. Ett fiasko av de största politiska

fiaskona någonsin. Maud drev en husmorsorganisation för länge sedan. Den gick i konkurs.

Nu vill samma misskötta statliga bolag öppna fem nya kolgruvor som kommer att släppa ut 1,2 miljarder ton koldioxid. Det motsvarar hela Sveriges utsläpp under 24 år. De måste rotera i sina gravar alla gamla bondeförbundare och centerpartister förankrade i folkrörelserna. Och då har jag inte ens berättat om vad deras tokiga ungdomsförbund hittar på.

Jag behöver inte stå här och inför denna församling betona betydelsen av att byta politiska färdriktning i valen. Ni är väl medvetna om det. Men jag vill uppmana er att gå ut och ta diskussionerna på arbetsplatsen om betydelsen av att rösta. EU valrörelsen kommer vi att återkomma till. Men där har vi och ni gjort ett kanonjobb. Om några timmar vet vi hur det gått.

Det finns två särskilda skäl till detta.

Lyckas vi få fler LO medlemmar att rösta gynnar den en löntagarvänlig politik. Det ligger ett egenintresse för varje löntagare utöver tankarna om solidaritet och jämlikhet. Lågt valdeltagande stöder högerpolitik.

Vi måste markera tydligt att främlingsfientlighet, rasism och historisk okunskap inte hör hemma i svensk politik. Fackföreningsrörelsen är en frihetsrörelse som är gränslös. Vi ställer inte hudfärg, religion, läggning eller övertygelse mot varandra. Vi är alla människor med samma värde och rätt till ett värdigt liv.

Sverigedemokraterna må kalla sig nationalist eller demokrater - de historiska spåren är ändå så tydliga. De är brunsvarta och en högerkraft. De ska bort från våra folkvalda församlingar - dessa mörkermänniskor som är frihetens och mångfaldens dödgrävare. De må gräva men låt oss se till att det blir en grop som de själva faller i.

Jag är stolt över att svensk fackföreningsrörelse alltid varit internationalistisk. Vi har aktivt sökt kontakter och samverkan med progressiva krafter runt om i världen. Inte minst här i Norden har vi ett väldigt starkt och värdefullt samarbete.

Elektrikerförbundet deltar aktivt i yrkesinternationalerna.

Vi har aldrig och kommer aldrig att leva isolerade i en svensk nationalistisk ankdam. Vi är en del av en global mångfald - vi är en del av Europa - och frihet och jämlikhet gäller alla oavsett nationalitet, hudfärg eller annat.

Kamrater!

Idag är ett bra tillfälle också att se bakåt och fundera lite kring vad som skedd under de fyra åren som gått sedan förra Förbundsmötet.

Avtalskampen har blivit allt tuffare och vi har fått uppleva hur Svenskt Näringsliv, med 35 miljarder i konfliktreserv, mycket centralistiskt och framgångsrikt enat arbetsgivarfronten. Vi har kunnat konstatera att märket försvagat LO och lett till splittring samt att vi som kollektiv fått ut för lite av det faktiskt tillgängliga löneutrymme.

Trots detta har andra bedömare till, exempel Arbetet, ansett att Elektrikerförbundet fått igenom de bästa avtalen inom LO-kollektivet. Vi har inte varit nöjda med nivån men vi har lyckats vinna vissa betydelsefulla framgångar när det gäller arbetsvillkoren.

Vi har fått uppleva en motpart i I EIO som allt mindre ger sig in i självständiga konstruktiva förhandlingar utan villigt underordnar sig Svenskt Näringsliv. De är väldigt minimalistiska - vill göra så lite som möjligt istället för att medverka i en process där vi tillsammans utvecklar elteknikbranschen. De har aktivt försökt skada vår organisation och ekonomi via angrepp på kontrollavgifter och inkasseringsavtalet. EIO har i allt mindre grad blivit en ensidig MOTpart.

Vid LO kongressen 2012 blev Elektrikerförbundet för första gången i historien representerade i LOs styrelse. Samverkan med 6F och stöd från Kommunal tillsammans med en hel del mullvadsjobb gjorde detta möjligt.

- Som första LO-förbund har vi tecknat en Juristförsäkring som ingår i medlemsavgiften för alla medlemmar. Vi ser detta som lika banbrytande som när vi var först med den kollektiva hemförsäkringen. Helförsäkringen har hittills hjälpt 1300medlemmar.
- Samverkan inom 6F har fördjupats och blivit allt mer praktisk. En flytt har genomförts av förbundskontoret från Upplandsgatan 14 till Hagagatan 2. Där ”bor vi” tillsammans med Byggnads, SEKO, Målarna, Fastighets och Kommunal. En rad praktiska servicefunktioner sköts gemensamt i syfte att bromsa eller minska administrativa kostnader.

- Omorganisationen enligt stadgeförslaget har genomförts med fyra regionkontor och numera 11 verksamhetskretsar.
- En ny förbundstidning har sedan några år sett dagens ljus. Tidningen har blivit väl mottagen. Och håller en betydligt högre kvalitet än den tidigare.
- FNs arbetsmarknadsorgan ILO underkänner den lagstiftning som Sverige antog efter EU-domstolens Lavaldom. ILOs experter ansåg att regeringen skulle betala tillbaka de skadestånd som Byggnads och Elektrikerna drabbades av. Det var tre miljoner. Även Europas sociala kommitté dömer ut regeringen. Inom en månad kommer föresten EU att stämma Sveriges regering för att de bryter mot mänskliga rättigheter. Men det är inte nog för Reinfeldt. Nu har han börjat prata om att kollektivavtal kan vara i strid med fri rörlighet. Bra. Då är det Sverige, Burma och Iran som är värst i världen. Är karl totalt galen?

Kamrater!

Det var ett axplock av vad som hänt sedan förra Förbundsmötet. Till detta måste läggas den stora insats som många har gjort för att motverka Elsäkerhetsverkets stolligaste idéer om att radikalt förändra behörighetsreglerna för elektriska installationer.

Jag vill säga att förbundet gjort en stor och betydande insats. Vi samlade alla de LO förbund som organiserar 50 000 elektriker - IF Metall, Kommunal, Pappers, SEKO och nu mer Fastighets gemensamma remissyttranden där vi sågade Elsäkerhetsverkets förslag.

Vi uppvaktade energiminister Anna-Karin Hatt i februari 2012 och jag tror faktiskt vi påverkade henne att justera i de direktiv som gavs till den särskilde utredaren.

Vi uppvaktade och träffade alla partier utom SD i riksdagens näringsutskott och framlade vår syn.

Utifrån våra synpunkter i remissvar lades en socialdemokratisk motion i riksdagen som fick Vänsterpartiets och Miljöpartiets stöd. Allianspartierna röstade ner den.

Men denna motion kommer att kunna spela en stor roll då regeringens särskilda utredare kommer att lämna sitt förslag till förändringar i höst dvs till en riksdag där

ett allmänt val kan förändra spelreglerna och majoritetsförhållandena högst radikalt.

Sista ordet är inte sagt men förhoppningsvis kan vi slippa de mest nyliberala tokerierna. Med en socialdemokratisk regering vet vi att facklig-politisk samverkan lönar sig för Elektrikerförbundet.

Det här Förbundsmötet ska som en särskild punkt behandla en rapport som utvärderar verksamheten 2003-2012. Jag kommer i mitt avslutningsanförande – om jag nu får ert förnyade förtroende så klart – att återkomma till min syn på hur vi måste tackla strategiska problem.

För utan att föregripa något - och de minnesgoda bland er vet att jag vid flera CR tagit upp detta - vi måste radikalt tackla förändringsarbete när det gäller:

- Den fackliga ideologiska skolningen och studierna.
- Mer systematiskt och väsentligt mer omfattande tillämpa avtalets rätt till ackord och därmed en bättre löneutveckling.
- En organisation som mera är ute och möter medlemmarna på arbetsplatserna.
- Återgå till klassiskt fackligt grundarbete - bilda klubbar, rekrytera förtroendevalda - se till att facket har ett ansikte på fler företag och arbetsplatser.

Enligt min mening handlar det inte om vi vill eller orkar detta. Med 25 miljoner i underskott på driften är det en nödvändighet om vi inte vill föra destruktiva diskussioner om hur vi ska skära ner i verksamheten och snåla oss in i framtiden.

Kamrater!

Jag vill tillsammans med er skapa ett vassare och starkare, självständigt och tufft yrkesförbund som heter Elektrikerförbundet. Då ska vi inte – för att låna Göteborgs fd kommunalråd Göran Johansson's bevingade ord - backa med röven in i framtiden.

Genom att organisera fler och se till att utnyttja vår rätt till vårt kollektivavtal och ATL ska vi stärka löneutvecklingen och förbättra ekonomin.

Min fråga till förbundsmötet är - är ni med på det?

Tack. Då har vi klarat av färdvägen.....

Kamrater!

Alla ska känna sig välkomna till detta Förbundsmöte. Låt det bli bra och frejdliga debatter och kloka beslut. Vi har faktiskt mycket att vara stolta över. Vi får aldrig glömma det i vår iver att göra allt och hela världen än bättre.

Därmed förklarar jag 2014 års Förbundsmöte som öppnat.